

יוסף ורחל

נערך ויוצא לאור ע"י "הספד יוסף ורחל" (בהשתתפות כולל "יוני המעלה")
 העלון לע"ג אבי מורי ר' יוסף בר אסתר סויסה ז"ל שנלב"ע ביום י' סיון התשנ"ב
 ואימי מורתי רחל בת איזיה סויסה ע"ה שנלב"ע ביום כ"ז מרחשון התשע"ז

שבת כי שבט ה-תשפ"ב
פרשה: יתרו
הפטרה: בשנת מות

הדלקת נרות - 16:42
צאת השבת - 17:35
ר"ת: 18:08

הדלקת נרות בשבת הבאה **16:48**

שמיים	יתרו
5:31	5:36
5:38	5:43
6:35	6:38
11:53	11:51
12:19	12:17
17:11	17:04

אמרות יוסף ורחל

"וישמע יתרו כהן מדין חותן משה... ויקח יתרו חותן משה"

כפל הלשון "חותן משה. חותן משה" – לשם מה?
 אלא להשמיענו, כי למרות שהיה יתרו אדם חשוב מאוד, בעל תואר הכבוד "כהן מדין", בכל זאת בחר לעצמו "ויקח יתרו" את התואר "חותן משה", בידעו כי זוהי החשיבות האמיתית...

העלון לרפואת חמי וחמתי שלום בר שמחה ומרים בת רחל מנשה בר דוד וברוריה הרוצה להקדיש את העלון או חלקו בטל... 052-5079555

"על מעמד הר סיני"

הרמב"ם, באגרת תימן, קובע: האמונה בתורת משה חקוקה בשורש אישיות כל מי שאבותיו עמדו בהר סיני והיא לא ניתנת לעקירה – וכבר ערב לנו ה' יתברך, ודי בו ערב (=ערבותו מספקת), והודיענו שכל מי שעמד במעמד הר סיני יאמינו במשה רבינו ובכל מה שאמר, הם ובניהם ובני בניהם עד סוף כל הדורות, והוא אמרו יתעלה: 'הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע הם בדברי עמך וגם כך יאמינו לעולם' (שמות י"ט ט). מה קרה במעמד הר סיני שהנציח את האמונה בלב כל מי שהיה שם? הפסוק עצמו מספק את התשובה: "בעבור ישמע העם בדברי עמך" – העם כולו היה שותף לנבואתו של משה ושמע את קול ה' מדבר עימו. לעובדה זו שתי השלכות: הראשונה היא מעשית. מכיוון שהיינו שותפים לנבואת משה, אנו יודעים שכל מי שמתכחש לה אינו דובר אמת – גם אם הוא טוען לנבואה ומגבה את טענתו באותות ובמופתים. "הא למה הדבר דומה? לעדים שהעידו לאדם על דבר שראה בעיניו שאינו כמו שראה, שאינו שומע להן אלא יודע בודאי שהן עדי שקר". לעומת זאת, כן נאמין לנבואתו של אדם אחר העומד בדרישות שהעמידה התורה אף על פי שהאות שהוא מביא אינה ראייה מוחלטת לאמיתת נבואתו. התורה, ששמענו כמו אנחנו את העברתה למשה, מצווה עלינו לקבל נבואה זו כאמת "כמו שציווה להתוך הדבר על פי שני עדים ואע"פ שאין אנו יודעין אם העידו אמת אם שקר" (הלכות יסודי התורה פרק ח).

ההשלכה השניה של השתתפותנו בנבואת משה במעמד הר סיני קשורה לאופייה של השתתפות זו. מה בדיוק שמענו? ואיך שמענו? האם היינו ראויים כולנו לקבלת נבואה – והרי נביא חייב להיות "חכם, גיבור ועשיר" (נדרים לה), ומה עם מי שלא עמד באמות מידה אלו?

דעת הרמב"ם (מורה נבוכים חלק ב פרק לג) היא שהעם לא שמע מילים אלא "קול" בלבד "אשר יצאה נשמתו בשמעו" (ש"ה"ש רבה ה ו) והשינו בו שתי הדיברות הראשונות. אמר 'קול דברים אתם שומעים' (דברים ד יב) ולא אמר 'דברים אתם שומעים', והוא הקול שהשינו משה וישראל ממנו 'אנכי ו- לא יהיה לך', והשמיעו להם משה בדברו בהבדל אותיות נשמעות. העם שמע קול אלוקים בהינתק נשמתם מגופם. לכן, לעומת נבואה רגילה, מינבלותיהם האנושיות לא מנעו מהם השגת האמת שהעביר להם ה'. אמנם, לא שמעו מילים, בהיותם בעצמם מוחזן לכל כלי נופני, לא יוכלו להכניס את האמת הצרופה שקלטו לכלים – למילים יולממשפטים. אך דביקותם באמת של "שתי הדיברות הראשונות" – האמת של ייחוד ה' שהשינו בכוחותיהם העל-נופניים – היתה מוחלטת, לא לשם מטרה חברתית או אסתטית, אפילו לא לשם מטרה מוסרית בלבד, אלא הודעות עם האמת משום שהיא אמת, הודעות שהרמב"ם מגדיר אותה "שכלית", שאפיינה את אדם הראשון בנג' עדין קודם המאו. במעמד הר סיני נחרטה אמת זו בעומק מהותינו, וה' ערב לנו" שמאז היא לא תימחק לעולם.

העלון לע"ג
 דודית א'ית' פרץ בת אסתר ע"ה שנלב"ע כג' שבט
 תשצ"ב.

"תשעת סוחריו הזהב, והסוחר העשירי" המשך

"אל דאגה", הוסיף. "תכשיטים יופקדו, בתרמיליהם המקוריים, בחדר האוצרות, ומזכירי האישי יהיה ממונה על שמירתם בכבודו ובעצמו!"
 את הדרך חזרה לבתיהם עשו הסוחרים בצעדי ריקוד כמעט. הם ששו ושמחו על עיסקת חייהם שנפלה לידיהם. ולא פחות מכך על ההזדמנות שנקרתה להם לנקים בחכם יוסף, שנוא נפשם.
 הנה. עוד מעט יוכח הצורף התם, שפיו וליבו שווים, כי בעולם העסקים כמו בין חיות היער החזק והמתוחכם הוא השורד!
 אך יושב בשמים ישחק, ה' ילעג למו. באותו הערב נתקף הסולטן חולשה בלתי מוסברת, שהפכה בתוך כמה שעות למחלה קשה.
 רופאיו של הסולטן הובהלו למיטתו, אולם עוד בטרם הספיקו לרקוח סם מרפא כלשהו או להשמיע חוות דעת מדויקת – נמלך הסולטן בדעתו והסתלק מן העולם.
 השבר בממלכה היה גדול. הסולטן רב החסד היה אהוב ואהוד על הכל, ומותו הפתאומי גרם להלם מוחלט. אך עבור סוחריו הזהב הייתה זו מכה אנושה של ממש. התכשיטים שנמסרו מידיהם לידו של הסולטן. בלא שום כתב ערבות ואחריות כלשהו, היו שווים הון רב ועצום. ועכשיו, מי לידם יתקע שסחורתם היקרה מפז תוחזר אליהם בשלמותה?
 עד מהרה התברר כי חששם לא היה לשווא. שלושה ימים לאחר קבורתו של הסולטן בכבוד מלכים, עלה בנו הבכור לשבת על כסאו.
 הבן, בניגוד מוחלט לאביו, היה רגזן, קפדן, אכזר ומהיר חימה. כאשר ניצבו לפניו תשעת הסוחרים וסיפרו בקול רועד על התכשיטים שמסרו לידי אביו. המנוח בעבור שמחת נישואי בנו – ירו עיניו של הסולטן הטרי זיקים.
 "אבדוק זאת!" רשף קולו. "אם אמת דיברתם, יוחזרו לכם תכשיטיכם. אבל אם יתברר כי שקר אתם דוברים. וכי כל רצונכם לנצל את מותו של אבי על מנת לתבוע זהב מאוצר המלוכה – כי אז רעה ומרה תהא אחריתכם!"
 הסוחרים עזבו את הארמון בלב כבד. אילו רק ידעו כי מזכירו האישי של הסולטן, עמו רקמו את מזימת הזדון כנגד חכם יוסף מזרחי, עושה עתה בכספם ובזהבם כשלו – כי אז היו מתפלצים מרוב זעם.
 אולם הם לא היו יכולים לדעת זאת. שכן המזכיר האישי, שלידי מסר הסולטן את תכשיטיהם של הסוחרים, עשה את כל מעשיו בסתר. שעות אחדות אחרי מות הסולטן ירד לבדו בחשאי אל חדר האוצרות והריק אל תרמילו את כל תכשיטי הזהב, הצמידים והעגילים. מחרוזות הפנינים ואבני החן.
 הסולטן החדש עמד במילתו. הוא עלה לחדרה של אמו, לשאול האם היא יודעת על תכשיטים שהוזמנו בידי אביו המנוח. האם, שלא ידעה מאומה על גנישתם של הסוחרים עם בעלה, השיבה בשלילה. הסולטן שלח אפוא את עבדיו לחפש אחר תכשיטיהם של הסוחרים בחדר האוצרות, והללו שבו בידיים ריקות.
 זעמו של הסולטן כבר החל מטפס בקרבו, על הסוחרים החמדנים, אבל הוא החליט שלא לגזור את דינם לרעה קודם שישאל את פיו של מזכירו האישי של אביו המנוח אודות טענתם.

הודעות מרכז "Shor for son" פתוח בימים: א - ה פלא... 052-5079555

שיעורי לווין
 לע"ג מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל
 כל מוצאי שבת אפשר לצפות בשיעורי הרשב"צ ר' יצחק יוסף שליט"א בלוויין על מסך גדול בבית הכנסת אשר ב"שבט סופר"

העלון לרפואת והצלחת יוסי ביטון הבעלים של "אביזרי הגולן" וכל משפחתו ישלם ה' פעולו אמן

photo.net & arellai

“וישמע יתרו כהן מדון זותן משה”
מה שמועה שמע ובא? - קריעת ים סוף ומלחמת עמלק (רש"י).

יש לשאול, והרי מתן תורה עולה על כולם, ומדוע לא מוזכר רש"י ששמע על מתן תורה? וכן צריך להבין מדוע להלן (פסוק ח') כשסיפר משה לחותנו את כל אשר עשה ה' לפרעה ולמצרים, לא סיפר לו על מעמד הר סיני?

ונראה לתרץ על פי דברי המדרש (שמות רבה ל, ט): פעם אחת אמר לו עקילס לאדריינוס המלך: ברצוני להתגייר ולהיעשות ישראל. אמר לו: לאומה זו אתה מבקש? כמה בזיתי אותה כמה הרגתי אותה וכו', מה ראית בהם שאתה רוצה להתגייר? אמר לו: הקטן שבקה יודע איך ברא הקדוש ברוך הוא את העולם, מזה נברא ביום ראשון ומה נברא ביום שני, וכמה יש משנברא העולם ועל מה העולם עומד ותורתן אמת. אמר לו: לך ולמד תורתן ואל תמול: אמר לו עקילס: אפילו חכם שבמלכותך וחקן בן מאה שנה אינו יכול ללמוד תורתן אם אינו מל, שכן כתוב: “מגיד דבריו ליעקב חקיו ומשפטיו לישראל לא עשה כן לכל גוי” – ולמי? - לבני ישראל.

רואים מכאן יסוד גדול, כי גוי לא יכול להבין את תורתנו הקדושה כראוי בהבנה עמוקה. לא מספיק השכל לבד, אלא צריכים לזה נשמות וקדושת ישראל אפילו כדי להבין משפטים, לכן אפילו יתרו לפני שהתגייר לא היה יכול משה לספר ממתן תורה, כי לענינים כאלה צריכים לנשמת ישראל, להתגייר, ואן תהיה אפשרות להבין את מעמד הר סיני וקבלת התורה.

“וישמע יתרו כהן מדון זותן משה”
מה שמועה שמע ובא? - קריעת ים סוף ומלחמת עמלק (רש"י).

לכאורה היה לו להזכיר את הנצחון על עמלק, אשר בו התבטא הנס, ולא את “מלחמת עמלק”?

אלא - אומר רבי יחיאל מרדכי גורדון - לאחר ששמע יתרו את כל הנסים והנפלאות שנעשו לישראל בים ובמצרים, ושמע גם שאחר כל אלה בא עמלק בעזות מצח להלחם עם ישראל, בלא להתרגש ולהתפעל מהנסים שנעשו להם, עשה חשבון נפש ובא להתגייר, דוקא השמועה על המלחמה היא שהעמידנו על דעתנו, ומשנוכח בהתדרדרות תהומית שכזו ראה חובה לעצמו לפרוש מאומות העולם.

וכעין זה נתפרסם על כמה כופרים מפורסמים בלונדון, אשר אהרו ששמעו על האבוריות האיומה של היטלר וסיעתו, אמרו שכעת הם רואים שבלי אמונה יכול אדם להתחנך ולהיות הרבה יותר גרוע מחית טרף, והתחילו להאמין שיתברך.

“וישמע יתרו כהן מדון זותן משה את כל אשר עשה אלהים למשה ולישראל עמו”

שאלו תלמידיו את רבי שמואל יצחק שור: חכמינו ז"ל אומרים (אבות ו, ב): “בכל יום ויום בת קול יוצאת מהר חורב ומכרות ואומרת: אי להם לבריות מעלבונה של תורה”, מפני מה אין אנו שומעים בת קול זה?

אמר להם: הכתוב אומר: “וישמע יתרו”, וכי הוא בלבד שמע ואחרים לא שמעו? והלא “שמעו עמים ירגזו”? מכאן, שהקול תלוי בשומע, הכל שומעים והרבה דברים שומעים, אלא שלא כל האזניים שוות ולא כל הלבושות שוים. יש מי שהקול חודר באזנו ומתגנן על נימי לבו ככנור, ויש מי שהקול רופף לו על תוף אזנו ועל לבו אינו מגיע. יתרו - התורה, מעידה עליו “וישמע יתרו”, ועל כי רצה לשמוע ידע והבין מה ששמע, כי על כן זכה להכנס ולחסות תחת כנפי השכינה. ולא עוד אלא שזכה שפרשה גדולה שבתורה, פרשת יסוד סנהדרין בישראל נקראה על שמו “פרשת יתרו”.

“וישמע יתרו כהן מדון זותן משה את כל אשר עשה אלהים למשה ולישראל עמו”

יש לדקדק, מדוע הכתוב פירט את משה לבדו, והרי משה כלול בתוך ישראל, ודי היה לומר “את כל אשר עשה אלקים לישראל”?

ויש לומר, שהנה ידוע שעם ישראל מקבל את כל השפע בזכות הצדיקים ובזכות למדי התורה, ומכיון שמשה רבינו היה “שר התורה” והוא נתן התורה לעם ישראל, על כן בזכותו הוציא ה' את עם ישראל ממצרים והגיעו אל המנוחה ואל הנחלה, ולכן הודגש הכתוב: “את כל אשר עשה אלקים למשה”, דהיינו שבזכות משה רבינו עשה השם יתברך טובה וחסד עם ישראל, וזהו גם מה שממשיך הכתוב ואומר: “ולישאל עמו”, כלומר שבזכות משה רבינו עשה השם יתברך לישראל עמו את כל הטובות והחסדים...

“אשר שם האזני נהגים כי אמר גר הייתי בארץ נכריה ושם האזני אליעזר כי אלהו אבי בעזרי”

יש להבין, מדוע לא קרא לראשון אליעזר, והרי נס הצלתו מחרב פרעה דרם להיותו גר במדין? ועוד צריך להבין, מה תועלת מצא במה שאמר “גר הייתי בארץ נכריה”?

ויש לומר, שמכיון שבזמן שבא משה ליתרו, עדיין יתרו לא נתגייר, ובודאי עדיין לא היו מעשי מתוקנים כלל, וראיה, לכך, ממה שאמר: “עתה ידעתי כי גדול ה' מכל האלהים”, משמע שלפני כן לא ידע זאת. והיה משה מתיירא שלא ילמד ממעשיו, ולכן קרא שם בנו הראשון גרשום, כי גר הייתי, כלומר, שרצה לקבוע נפשנו כי כאן בארץ הוא רק בבחינת גר בארץ נכריה, ועתיד לשוב למקורו בצרור החיים ששם הוא בבחינת תושב, וכמו שכתוב: “גר אנכי בארץ תושב ככל אבותי”, ועל כן צריך אנכי ליזוהר במעשי.

הלכות יוסף ורחל

הלכות קריאת שמע של ערבית
ההלכות מספר “הלכה ברורה” להרה"ג דוד יוסף שליט"א

תחלת זמן קריאת שמע של ערבית

זמן קריאת שמע של ערבית
זמן קריאת שמע של ערבית
זמן קריאת שמע של ערבית
זמן קריאת שמע של ערבית

זמן קריאת שמע של ערבית
זמן קריאת שמע של ערבית
זמן קריאת שמע של ערבית
זמן קריאת שמע של ערבית

אכילה קודם קריאת שמע של ערבית

זמן קריאת שמע של ערבית
זמן קריאת שמע של ערבית
זמן קריאת שמע של ערבית
זמן קריאת שמע של ערבית

זמן קריאת שמע של ערבית
זמן קריאת שמע של ערבית
זמן קריאת שמע של ערבית
זמן קריאת שמע של ערבית

זמן קריאת שמע של ערבית
זמן קריאת שמע של ערבית
זמן קריאת שמע של ערבית
זמן קריאת שמע של ערבית

זמן קריאת שמע של ערבית
זמן קריאת שמע של ערבית
זמן קריאת שמע של ערבית
זמן קריאת שמע של ערבית

זמן קריאת שמע של ערבית
זמן קריאת שמע של ערבית
זמן קריאת שמע של ערבית
זמן קריאת שמע של ערבית

זמן קריאת שמע של ערבית
זמן קריאת שמע של ערבית
זמן קריאת שמע של ערבית
זמן קריאת שמע של ערבית

“דק הטיה קטנה”

איש עסקים יהודי נכנס פעם אל רב מקומו ושאלה בפיו:
“רבי, נזדמן לי עסק טוב, ממש מברה זהב. הבעיה היחידה היא, שיש בו משהו לא חלק כל כך. זו לא פגיעה ממש ברובש הזולת, חס ושלום. מדובר רק באיזו ‘הטיה’ קטנה, אתה יודע, רבי, בדרך שהסוחרים נוהגים לעשות, ממש משהו קטן. אבל הרווח שעשוי לצאת מן העסק הזה הוא עצום. האעשה זאת, רבי?”
הביט בו הרב והשיב: “לגבי לוחות הברית נאמר בתורה, שהם היו כתובים מכל עבריהם. מכאן נמצאנו למדים, כי בכל שננסה להטות את הלוחות, אם לצד זה אם לצד אחר, המיד יזדקרו לנגד עינינו המיילים: ‘לא תגנוב’...”